

Osada Tejnická

Mívala již před rokem **1350** farní kostel. Arcijáhen shledal při visitaci dne 26. listopadu 1379, že Nejsvětější Svátost chována je pouze ve schránce dřevěné, i rozkázal faráři (Matěj 1300-1380), aby do neděle „Oculi“ (Kýchavé) nejbližší příští dal k tomu účelu po levé straně hlavního oltáře ve zdi udělat výklenek se železnou mřížkou. (Visitatio archidiaconatus Pragensis, rkp. v kap. kn., 1.55.)

Doba husitská

Po převratech husitských i Týnecká fara byla obsazována kněžími husitskými a posléze, jak se zdá, protestantskými. Po obnovení náboženství katolického byl Týnec připojen k faře Benešovské. Teprve roku 1722 od ní byl odloučen a obdařen farou samostatnou.

Ve staré pamětní farní knize se zachovaly některé záznamy z roku 1750

Na stropě nad hlavním oltářem byl znak Hodějovských a nad ním český nápis provedený černou barvou: „Jan 6. kap. Tělo mé zajisté pravý jest pokrm a krev má pravý jest nápoj; kdož jí mé tělo a pije mou krev ve mně přebývá a já v něm“. Pod znakem byl nápis: „Adam z Hodějova na Tejnici nad Sázavou 1619 den sv. Marka evangelisty Páně.“ Na Ostropě nad sakristií byl nápis: „Léta Páně 1619 20. Aprilis dělán tento kus stropu za starších kostelníků Jana Vaništy a Jana Kohoutka kováře 30. dne října“ a „Václav Fořt Benešovský, soused Tejnický, spolu sládek“. V sínci se nalézal nápis: „Léta Páně 1646 vystavěna jest u chrámu tohoto ta sínce ku poctivosti Pánu Bohu, Blahoslavené Panně Marii, svatým apoštolům Šimona a Judy, patronům chrámu tohoto, vlastním nákladem poctivého mládence Jiřího Sládka, staršího syna, rychtáře Chářovského.“

Na hlavním oltáři byl obraz sv. Šimona a Judy „Starobylým způsobem malovaný“ a v části hořejší obraz Boha Otce.

Bezprostředně u hlavního oltáře, byl oltář, na němž byla socha ze dřeva vyřezaná P. Marie Bolestné. Socha ta vytažena byla roku 1700 dne 10. dubna ze Sázavy neporušená zprostřed ledových ker u vesnice Kostelec od Víta Stárka. Stávala prý na mostě v Ledči. Hrabě Jan Josef z Vrtby a matka jeho ji dali r. 1721 vyzdobiti. Nad sochou byl latinský nápis, který o tom zprávu podával. Mimo to býval v lodi oltář sv. Jana Nepomuckého. Zvonice stávala opodál a bývala dřevěná.

Roku 1755 štědrostí hraběte Františka Václava z Vrtby a manželky jeho rozené hraběnky z Klenové přestavěn byl kostel úplně.

Zbudováno bylo zcela nové kněžiště, které dříve nebylo; loď zůstala ve stejných rozměrech jako dříve. Když byla otloukána omítka, přišlo se uvnitř na staré, prý špatně provedené nástěnné malby z doby nekatolické (obrazy Martina Lutera a Wiklefa), ale i na ještě starší červenou barvou malované konsekrační kříže. Do věžičky, zřízené na střeše kostela byl dán starý zvonek s gotickým nečitelným nápisem z kostela Ledeckého. Byl zřízen nový hlavní oltář,

na něj dána doprostřed zasklená skříň se sochou Bolestné Panny Marie a po stranách sochy sv. Šimona a Judy. V r. 1765 byla vystavěna nová zděná věž. V noci 22. 10. 1783 se vloupal do kostela svatokrádežník, vylomil tabernákl a vzal ciborium v ceně 90 zl.; svaté hostie zanechal v korporalu. V r. 1788 bylo zakoupeno ciborium nové za 70 zl.; 21. 7. 1788 opět svatokrádežník oloupil kostel o cínové svícny, oltářní pokrývky i v noci ze dne 22. 5. na 23. 5. 1844 svatokrádežník uloupil monstranci, ciborium, 11 svícňů a pokrývky oltářní. V r. 1843 bylo zřízeno v Týnci místo kaplanské. V r. 1846 byl hřbitov kolem kostela rozšířen. V r. 1872 byl stržen rákosový strop kostela a provedena nynější klenba.

Roku 1902 byl kostel opraven

Zvenku obílen, uvnitř jednoduše vymalován. Hlavní oltář, úplně nový, podle návrhu Ing. Františka Karáska provedl truhlář Martin Dvořák z Neveklova. Práci řezbářskou provedl řezbář Šoun v Benešově. Socha P. Ježíše na kříži byla objednána z Tyrol. Ze starého oltáře byly ponechány sochy sv. Šimona a Judy. Postranní oltáře byly pro sešlost odstraněny. Bývalý hlavní oltář byl postaven do lodi a slouží nyní jako oltář postranní. Čtyři omalovaná okna dodal Kryšpín z Prahy. Roku 1903 byla dodána zdarma nová křtitelnice z Požárských lomů z rozkazu její Jasnosti paní kněžny Hohenbergové.

Farní kostel Šimona a Judy

Je jednoduchá neslohová stavba. Prestbytář, v půdorysu příčný obdélník, je vzadu zakončen mělkou apsidovou částí, v níž stojí zmíněný nový oltář. V bočních stěnách jsou obdélníková okna, nahoře sklenutá obloukem, vyplněná vzorkovaným sklem; na jednom z nich je napsáno věnování: „Věnovala rodina Mickova I.P. 1902“. Pod okny na stěnách pod nadpisem „Vzpomínejte na duchovní správce své!“ čtou se jména zdejších duchovních správců počínajíc Vojtěchem Spáleným 1722 až po Františka Vaněčka.

Klenba je křížová bez žeber. V lodi na straně epištolní stojí oltář se zmíněnou již sochou Panny Marie v zasklené skříni; po stranách stojí menší sochy sv. Anny a sv. Joachyma. V bocích lodi je po jednom velkém okně obdélníkovém, sklenutém nízkým obloukem. Tato okna jsou vyplněna barevně vzorkovaným sklem uprostřed s kruhovými, na skle malovanými obrazy. V jednom okně je sv. Josef s Ježíškem s nápisem: „Věnovali dělníci Brodečtí I.P. 1902“. Ve druhém je obraz sv. Anny s Pannou Marií. V pozadí lodi je jednoduchá podklenutá kruchta.

Tři zvony mají latinské názvy

- První asi z **XV. století** s nápisem „Ke cti Boží a sv. Petra apoštola“.
- Druhý z roku **1699**, ulitý od Antonína Schönfelda ve Starém Městě Pražském.
- Třetí ulitý roku **1882** od Josefa Diepoldta.